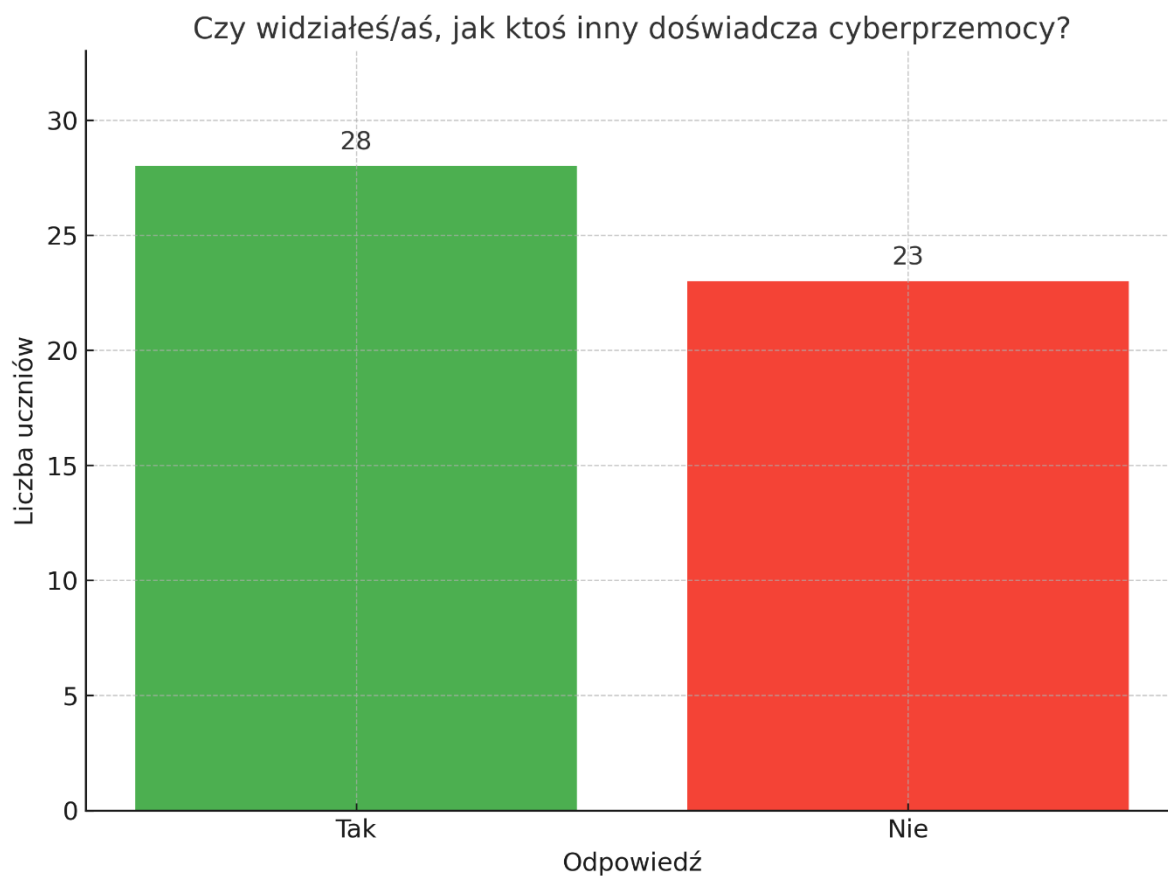

Na pytanie - „*W jaki sposób doświadczałeś cyberprzemocy*”

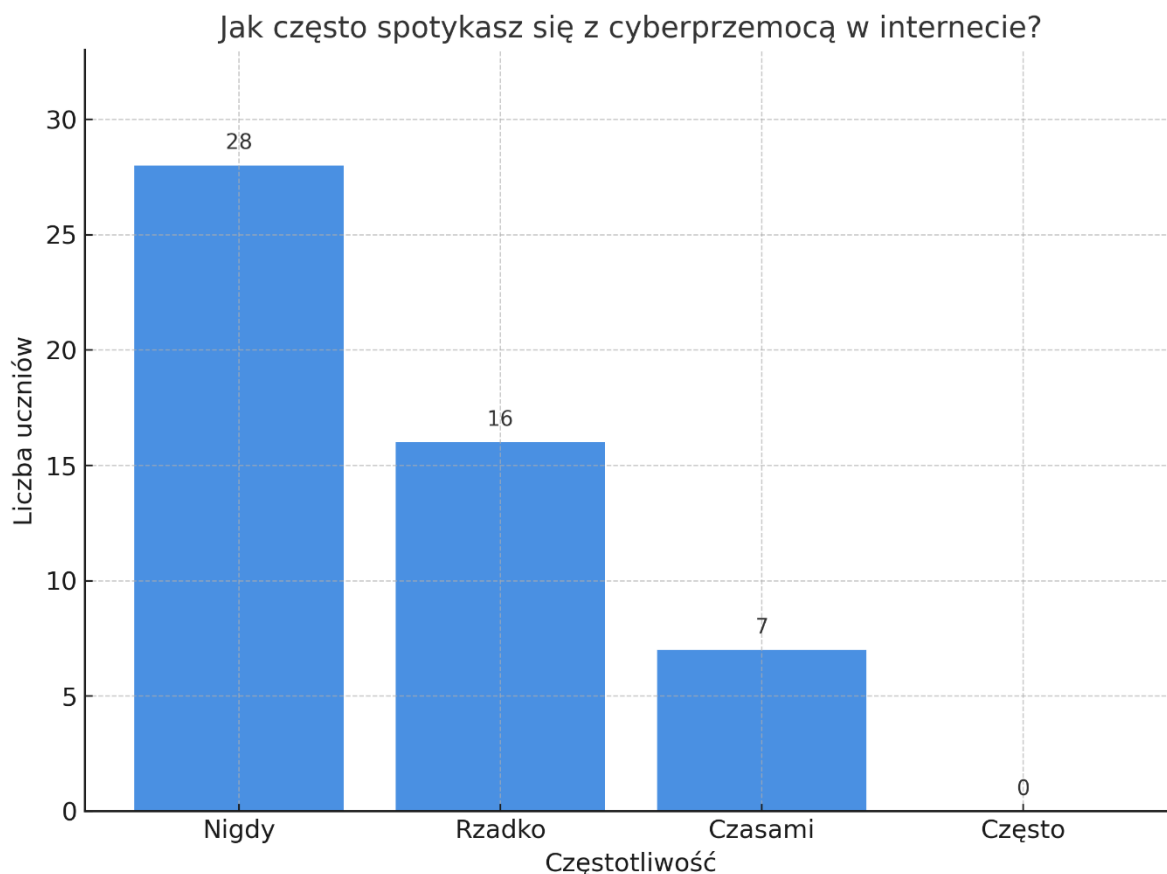
Wśród uczniów, którzy zadeklarowali, że doświadczyli cyberprzemocy, najczęściej wskazywane formy to: **obrażanie, wyśmiewanie, rozpowszechnianie zdjęć i filmów, włamania na konta oraz hejt.**

Szczególnie niepokojące są przypadki naruszania prywatności, takie jak udostępnianie wizerunku bez zgody czy włamywanie się na konta, które mogą prowadzić do poważnych konsekwencji emocjonalnych i prawnych. Powszechność takich form przemocy świadczy o potrzebie większej edukacji w zakresie kultury komunikacji w internecie, ochrony prywatności oraz odpowiedzialności za własne działania w sieci.

Wyniki te podkreślają również konieczność zapewnienia młodzieży dostępu do wsparcia – zarówno ze strony dorosłych, jak i specjalistów – oraz stworzenia bezpiecznego środowiska, w którym uczniowie będą mogli zgłaszać tego typu sytuacje bez obaw.

Oto wykres słupkowy przedstawiający częstotliwość spotykania się uczniów z cyberprzemocą w internecie. Widać wyraźnie, że większość uczniów **nigdy** lub **rzadko** spotyka się z takim zjawiskiem, a **nikt** nie odpowiedział, że zdarza się to **często**.

Na pytanie *Jak myślisz, dlaczego niektórzy stosują cyberprzemoc?* Uczniowie odpowiedzieli

1. **Brak świadomości o krzywdzeniu innych** – Często młodsze osoby mogą nie zdawać sobie sprawy, jak ich słowa i zachowanie w internecie wpływają na drugiego człowieka. W świecie wirtualnym łatwiej jest oddzielić się emocjonalnie od osoby, do której kierujemy szkodliwe treści. To może prowadzić do braku empatii i zrozumienia konsekwencji swoich działań.
2. **Chęć bycia lepszym** – Niekiedy cyberprzemoc jest wynikiem potrzeby wywyższenia się kosztem innych. Osoby, które czują się niepewnie w swojej sytuacji społecznej lub emocjonalnej, mogą próbować poprawić swoją pozycję, poniżając innych. Jest to mechanizm obronny, który pomaga chwilowo zaspokoić potrzebę poczucia własnej wartości.
3. **Niska samoocena** – Osoby, które same mają problemy z poczuciem własnej wartości, mogą szukać potwierdzenia swojej wartości w szkodzeniu innym. Uderzając w innych, próbują poczuć się lepiej, chociaż ten sposób rozwiązywania problemów nie przynosi długofalowej ulgi.

Doświadczenie przemocy – Niestety, niektórzy uczniowie, którzy sami doświadczyli przemocy, mogą powielać ten wzorec, stosując cyberprzemoc wobec innych. W takim przypadku jest to często wynikiem braku umiejętności radzenia sobie z własnymi emocjami i traumami. To bardzo ważne, że uczniowie zdają sobie sprawę z różnych powodów, które mogą prowadzić do cyberprzemocy. Każdy z wymienionych przez nich powodów wskazuje na głęboko zakorzenione problemy, zarówno indywidualne, jak i społeczne.

To, co jest istotne, to świadomość, że cyberprzemoc ma poważne konsekwencje dla ofiar, ale również dla sprawców. Ważne jest, by edukować młodzież w zakresie empatii, odpowiedzialności za swoje działania w internecie oraz pomocy w rozwiązywaniu problemów emocjonalnych i społecznych, które mogą prowadzić do takich zachowań. Zrozumienie, dlaczego ktoś stosuje przemoc, jest pierwszym krokiem do zapobiegania takim sytuacjom i tworzenia bezpieczniejszego środowiska online.

Zdecydowana większość uczniów (41 osób) deklaruje, że **wie, gdzie szukać pomocy w przypadku cyberprzemocy**, co jest bardzo pozytywnym sygnałem. Wskazuje to na rosnącą świadomość społeczną w zakresie zagrożeń w sieci oraz dostępnych form wsparcia.

Jednak 10 uczniów nadal **nie posiada tej wiedzy**, co stanowi około 20% ankietowanych. To pokazuje, że istnieje potrzeba dalszej edukacji i informowania społeczeństwa – szczególnie dzieci i młodzieży – o instytucjach, infoliniach i platformach, które mogą pomóc w sytuacjach związanych z cyberprzemocą.

Tak (✓)		41
Nie (✗)		10

Oto wykres słupkowy przedstawiający odpowiedzi na pytanie:
"Do kogo zwrócisz się o pomoc, jeśli doświadczysz cyberprzemocy?"

Rodzice		37
Nauczyciele/Psycholog/Pedagog		13
Koleżanki		8
Policja		1

Największa grupa uczniów (aż 37 osób) zadeklarowała, że w przypadku cyberprzemocy zwróciłyby się o pomoc **do rodziców**. To bardzo pozytywny sygnał – pokazuje, że uczniowie ufają swoim opiekunom i traktują ich jako pierwsze źródło wsparcia.

Na drugim miejscu znaleźli się **nauczyciele, psychologzy i pedagodzy szkolni** – 13 uczniów uznało ich za odpowiednie osoby do kontaktu. To również ważne, bo oznacza, że szkoła postrzegana jest jako miejsce, gdzie można szukać pomocy.

Zaskakująco mało osób wskazało **policję** – tylko 1 uczeń. Może to sugerować brak wiedzy o możliwościach prawnych lub o tym, kiedy interwencja policji jest uzasadniona.

8 uczniów zwróciłoby się do **koleżanek**, co świadczy o znaczeniu relacji rówieśniczych – ale też pokazuje, że nie wszyscy młodzi wiedzą, gdzie szukać profesjonalnego wsparcia.

Na pytanie *Co Twoim zdaniem można zrobić, aby zapobiegać cyberprzemocy?* Uczniowie odpowiadali:

„Nie wchodzić na podejrzane strony” – To ważna rada, ponieważ niektóre strony mogą zawierać szkodliwe oprogramowanie, wirusy lub mogą być miejscem, gdzie dochodzi do manipulacji i oszustw. Unikanie takich stron pomaga nie tylko w ochronie danych, ale także w zachowaniu zdrowego, bezpiecznego środowiska online.

„Ignorować dziwne wiadomości” – To bardzo mądra rada. Często cyberprzemoc rozpoczyna się właśnie od tajemniczych, dziwnych wiadomości, które mogą być próbą manipulacji lub złośliwego zachowania. Ignorowanie takich prób to najlepszy sposób na unikanie problemów.

„Nie podawać swoich danych” – To zasada, którą należy przestrzegać zawsze. Dane osobowe w internecie mogą trafić w niepowołane ręce i stać się przedmiotem nadużyć. Warto zawsze sprawdzać, komu je udostępniamy, zwłaszcza w nieznanach aplikacjach i witrynach.

„Nie pisać z nieznanymi” – Pisanie z osobami, które nie są nam znane, może prowadzić do niebezpiecznych sytuacji. Tego typu interakcje mogą łatwo przerodzić się w cyberprzemoc, zwłaszcza jeśli osoba nie chce ujawniać swojej prawdziwej tożsamości. Lepiej być ostrożnym i dbać o prywatność.

„Nie publikować swoich zdjęć i filmów” – Choć w dzisiejszych czasach dzielenie się zdjęciami i filmami stało się powszechne, warto zachować ostrożność. Nie wszystkie osoby w internecie mają dobre intencje, a zdjęcia mogą być wykorzystane w sposób, który może prowadzić do szkodliwych sytuacji. Zanim coś opublikujemy, warto zastanowić się, jak może to zostać wykorzystane.

„Nie reagować na złe komentarze” – Ignorowanie hejtu i złych komentarzy to bardzo dobra technika obrony przed cyberprzemocą. Często reakcja na nie tylko pogłębia problem i daje osobie, która rozpowszechnia negatywne treści, jeszcze więcej siły. Warto stosować zasadę „nie reaguj, nie daj się sprowokować”.

Te odpowiedzi są bardzo trafne i wskazują na kluczowe zasady ochrony przed cyberprzemocą.

Podsumowując, odpowiedzi te stanowią solidne fundamenty w edukacji o cyberbezpieczeństwie. Ważne jest, aby uczniowie wiedzieli, jak reagować w sieci i jak dbać o swoją prywatność, ale także, żeby wiedzieli, gdzie szukać pomocy, gdyby doświadczyli cyberprzemocy.

Uzyskane dane wskazują, że problem ten dotyczy dużej grupy młodych ludzi. Dlatego tak ważne jest, aby rozmawiać o tym z uczniami, uczyć bezpiecznego korzystania z Internetu oraz reagować na wszelkie formy przemocy online.

Wnioski z ankiety

Cyberprzemoc jest realnym problemem wśród uczniów – większość uczniów (37 osób) przyznała, że doświadczyła przemocy w Internecie. Świadczy to o potrzebie zwrócenia większej uwagi na to zjawisko w środowisku szkolnym.

Potrzebne są działania profilaktyczne i edukacyjne – wyniki ankiety wskazują na konieczność prowadzenia rozmów, warsztatów i lekcji poświęconych cyberprzemocy, bezpieczeństwu online oraz właściwym sposobom reagowania na przemoc w sieci.

Uczniowie potrzebują wsparcia i zaufanych dorosłych – ważne jest, aby młodzież wiedziała, do kogo może się zwrócić w sytuacji zagrożenia w Internecie. Należy wzmacniać relacje oparte na zaufaniu między uczniami, nauczycielami i rodzicami.

Konieczna jest stała obserwacja sytuacji – ankieta może być początkiem systematycznego monitorowania zjawiska cyberprzemocy w szkole. Dzięki temu możliwe będzie szybsze reagowanie i skuteczniejsze przeciwdziałanie.